

Arrest

nr. 141 183 van 17 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 9 oktober 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 november 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 januari 2014 diende verzoeker een visumaanvraag kort verblijf (type C) in bij de Belgische ambassade te Manilla, teneinde zijn moeder en diens echtgenoot, de heer DK Noël te bezoeken in België. Het visum kort verblijf werd toegestaan bij beslissing van 28 februari 2014.

Verzoeker diende op 16 april 2014 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in (bijlage 19ter) als bloedverwant in neergaande lijn van DK Noël, gehuwd met G-A N C, verzoekers moeder.

Op 9 oktober 2014 werd de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) genomen.

Dit is de thans bestreden beslissing:

“ BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.04.2014 werd ingediend door:

Naam: N G-A Voornaam: Harvey Nationaliteit: Filipijnen Geboortedatum: (...)1981 Geboorteplaats: Ozamiz

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx Verblijvende te: (...) 8851 ARDOOIE

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familie leden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3", die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn (...) beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn (...)'

Betrokkene heeft onvoldoende aangetoond in het verleden ten laste te zijn van de referentiepersoon.

Volgende documenten werden voorgelegd:

- bewijzen van geldstorting van derden aan derden (2013): de voorgelegde stortingsbewijzen tonen niet aan dat betrokkene in het verleden financieel ten laste was van de referentiepersoon*
- verklaring dd. 30.06.2014 vanwege een derde, zijnde de moeder van betrokkene, waarin deze verklaart betrokkene financieel te steunen via de hierboven vermelde geldstorting. Echter, niet alleen kan deze verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid getoetst worden, ook doet deze verklaring geen afbreuk aan de vaststelling dat betrokkene niet aantoon financieel ten laste te zijn van de referentiepersoon*

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfs- aanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

Verzoeker diende op 19 november 2014 opnieuw een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in (bijlage 19ter) als bloedverwant in neergaande lijn van DK Noël, gehuwd met G-A N C. Verzoeker legde bijkomende bewijzen “ten laste” inzake financiële steun voor en bewijs “ten laste” inzake het onvermogen in het land van herkomst.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Enig middel

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Manifeste beoordelingsfout. Artikel 2 van deze wet bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet

volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing. Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is. Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zou hebben nagelaten afdoende te bewijzen dat hij in het verleden ten laste was van zijn Belgische stiefvader en zijn moeder.

Dat in eerste instantie dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij zijn aanvraag tal van bewijsstukken heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij wel degelijk ten laste was van de referentiepersoon. Dat immers verzoeker stortingsbewijzen heeft neergelegd waaruit blijkt dat op regelmatige basis door zijn moeder, mevrouw G-A N, echtgenote van zijn Belgische stiefvader, financiële stortingen zijn gebeurd aan haar broer, de heer G-A R, ten gunste van verzoeker. Dat derhalve verweerder volledig onterecht stelt dat er in casu sprake is van "geldstortingen van derden aan derden" nu er uit de verklaring van verzoekers moeder duidelijk blijkt dat deze stortingen door haar als moeder zijn gebeurd aan haar broer ten voordele van verzoeker, haar zoon. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht nu volledig onterecht door verweerder voormelde personen als "derden" worden beschouwd en geenszins door verweerder een voorafgaandelijk onderzoek werd verricht naar de in casu betrokken personen.

Dat daarnaast verweerder heeft nagelaten rekening te houden met alle door verzoeker neergelegde stukken. Zo heeft verzoeker ter staving van zijn aanvraag tevens een verklaring dd. 5.05.2014 neergelegd welke ondertekend is door de dorpsraad in naam van de dorpsburgemeester en waaruit blijkt dat verzoeker in de Filipijnen geen vast inkomen had en werkloos was (cf. stuk 2). Dat deze verklaring dd. 5.05.2014 de verklaring van verzoekers moeder (dat zij via stortingen aan haar broer verzoeker financieel onderhield) ondersteunt nu voldoende blijkt dat verzoeker, gezien zijn werkloosheid, financieel afhankelijk was van zijn moeder, gehuwd met een Belgische onderdaan en wonende in België. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht nu geenszins door verweerder bij de beoordeling van de in het verleden ten laste zijn van de referentiepersoon werd rekening gehouden met alle door verzoeker neergelegde bewijsstukken. Dat verzoeker tenslotte opmerkt dat hij sedert zijn aankomst in België inwoont bij zijn Belgische stiefvader, de heer DK Noël, en zijn moeder, mevrouw G-A N. Dat verweerder op de hoogte is dat verzoeker en de Belgische referentiepersoon minstens sedert te Gent samenwonen te 8851 Ardooie, (...). Dat derhalve beiden minstens sedert 16 april 2014 samenwonen/staan ingeschreven op het zelfde adres. Dat derhalve verzoeker, gezien het inwonen bij zijn Belgische stiefvader en zijn moeder minstens sedert 16 april 2014, als ten laste van de Belgische referentiepersoon en zijn echtgenote dient te worden beschouwd en derhalve voldoende is aangetoond dat verzoeker in het verleden ten laste was (en nog steeds is) van de Belgische referentiepersoon. Dat derhalve er sprake is van een manifeste beoordelingsfout. Dat de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting in casu ernstig werd geschonden. Dat verweerder alvorens een beslissing te nemen, een onderzoek diende te verrichten. Dat immers bij een eenvoudig nazicht van het rijksregister had kunnen vaststellen dat verzoeker sedert geruime tijd te Ardooie inwoont bij zijn Belgische stiefvader en zijn moeder. Dat dergelijk nazicht door verweerder niet is gebeurd. Dat de motiveringsplicht werd geschonden nu geenszins op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie."

2.2. Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij in het verleden ten laste was, wat onder meer zou blijken uit de overschrijvingen die zijn moeder deed, gericht aan zijn broer, R. Uit de verklaring van zijn moeder zou duidelijk blijken dat die stortingen gebeurden ten voordeel van hemzelf. Hij stelt dat hij een verklaring van 5 mei 2014 heeft neergelegd, ondertekend door de dorpsraad, waaruit zou blijken dat hij in de Filipijnen geen vast inkomen had en werkloos was. Die verklaring zou de verklaring van zijn moeder ondersteunen. Tenslotte merkt hij op dat hij sedert zijn aankomst in België inwoont bij zijn stiefvader en zijn moeder, wat erop zou wijzen dat hij in het verleden ten laste was.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker dient op 16 april 2014 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende (bijlage 19ter) in als bloedverwant in neergaande lijn van DKNöel, gehuwd met G-A N C, verzoekers moeder. Hij werd verzocht om ten laatste op 15 juli 2014 bewijzen ten laste over te maken, een ziektekostenverzekering en bewijs van bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Verzoeker diende, conform artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet onder meer aan te tonen dat hij in het verleden ten laste is geweest van zijn stiefvader, zijnde de referentiepersoon.

De vraag of een persoon ten laste is, vloeit voort uit een feitelijke situatie die beoordeeld dient te worden door het bestuur. Bij de beoordeling van deze feitelijke situatie beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de volgende documenten overmaakte aan de verwerende partij:

- Bewijs onvermogen land van herkomst en vertaling "geen inkomen en geen eigendom"
- Overschrijvingen van N C G-A aan G-A R
- Bewijs inkomsten Belgische stiefvader
- Bewijs inkomsten Filipijnse moeder
- Lidmaatschap mutualiteit stiefvader en moeder
- Aansluiting ziektekostenverzekering
- Cursus inburgering en Nederlands

Daar omtrent het "ten laste" zijn van de referentiepersoon geen wettelijke bewijsregeling voorhanden is, is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden aldus vrij. Deze vrije feitenvinding en -appreciatie impliceert dat de verwerende partij discretionair oordeelt of verzoeker het bewijs van de voorwaarden levert. Aldus kan de verwerende partij in het raam van deze ruime appreciatiebevoegdheid rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden afleiden uit de daartoe relevante stukken en verklaringen die zij zelf bepaalt en waarvan zij de overlegging vereist.

Voor het begrip "ten laste" kan verwezen worden naar de interpretatie van het begrip door de Grote Kamer van het Hof van Justitie in het arrest Jia, waar uitdrukkelijk werd gesteld dat onder 'te hunnen laste komen' moet worden verstaan dat het familielid van een gemeenschapsonderdaan die in een andere lidstaat is gevestigd de materiële ondersteuning nodig heeft van deze onderdaan of zijn echtgenoot teneinde in zijn basisbehoeften te voorzien in de lidstaat van oorsprong of van herkomst van dit familielid op het moment dat hij verzoekt om hereniging met die onderdaan. De noodzaak van financiële ondersteuning kan worden aangetoond met ieder passend middel. Het is mogelijk dat het enkele feit dat de gemeenschapsonderdaan of zijn echtgenoot zich ertoe verbindt de zorg voor het familielid op zich te nemen, niet wordt aanvaard als bewijs van het bestaan van een situatie van reële afhankelijkheid van dit familielid (HvJ C-1/05, Yuning Jia t. Migrationsverket, 2007, 43).

Uit de visumaanvraag kort verblijf, die verzoeker indiende op 20 januari 2014, blijkt dat hij werkt(e) als "payroll associate" voor Maleisië en Singapore en dat hem betaald verlof werd toegestaan voor zijn 'familiebezoek' naar België. Bovendien impliceert het feit dat hij na zijn aankomst samenwoont met de referentiepersoon niet automatisch dat hij hiervan ten laste was tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland.

Een lezing van de bestreden beslissing leert dat bij het nemen ervan rekening werd gehouden met de elementen die door verzoeker werden overgemaakt en die volgens hem dienden aan te tonen dat hij in het verleden ten laste is geweest. Verzoeker toont niet aan dat bepaalde elementen werden veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het is niet kennelijk onredelijk dat over de bewijzen van stortingen gesteld werd dat dit stortingen betreffen van derden aan derden. Bij nazicht blijkt dat de stortingen gedaan werden door verzoekers moeder en niet door zijn stiefvader, de referentiepersoon, en dat de stortingen niet gericht waren aan verzoeker zelf, doch aan "R C G-A". Het loutere feit dat verzoekers moeder verklaard heeft dat de gelden bestemd zijn voor verzoeker zelf, doet geen afbreuk aan het feit dat dit niet kan worden vastgesteld op basis van objectieve gegevens aanwezig in het administratief dossier.

Gelet op de voorgaande besloot de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze dat niet voldaan werd aan de voorwaarde van het in het verleden ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC